

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΔΑΦΙΚΟ ΑΣΥΛΟ¹

Υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών
στις 14 Δεκεμβρίου 1967
[Απόφαση 2312 (XXII)]
Έγγραφο: A/RES/2312(XXII)

Η Γενική Συνέλευση,

Υπενθυμίζοντας τις αποφάσεις 1389 (XVII) της 19ης Δεκεμβρίου 1962, 2100 (XX) της 20ης Δεκεμβρίου 1965 και 2203 (XXI) της 16ης Δεκεμβρίου 1966 που αναφέρονται στη Διακήρυξη για το δικαίωμα σε άσυλο,

Λαμβάνοντας υπόψη τις εργασίες κωδικοποίησης που θα απασχολήσουν την Επιτροπή Διεθνούς Δικαίου σύμφωνα με την από 21 Νοεμβρίου 1959 απόφαση 1400 (XIV) της Γενικής Συνέλευσης,

Υιοθετεί την ακόλουθη Διακήρυξη :

Διακήρυξη για το Εδαφικό Άσυλο

Η Γενική Συνέλευση,

Υπογραμμίζοντας ότι οι στόχοι που υιοθετούνται με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών είναι η διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, η ανάπτυξη των φιλικών σχέσεων μεταξύ όλων των λαών και η πραγματοποίηση της διεθνούς συνεργασίας επιλύοντας τα διεθνή προβλήματα οικονομικής, κοινωνικής, διανοητικής ή ανθρωπιστικής φύσης, αναπτύσσοντας και ενθαρρύνοντας τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους χωρίς διάκριση φυλής, φύλου, γλώσσας ή θρησκείας,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ορίζει στο άρθρο 14 :

"1. Πάν πρόσωπον έχει το δικαίωμα να ζητήσει άσυλον και να επωφεληθή του ασύλου εις άλλας χώρας εν περιπτώσει διωγμού.

2. Το δικαίωμα τούτο δεν δύναται να επικληθῆ εν τη περιπτώσει διώξεων βασιζομένων πράγματι επί εγκλήματος του κοινού δικαίου ή επί ενεργειών αντιτιθεμένων προς τους σκοπούς και τας αρχάς των Ηνωμένων Εθνών",

Υπενθυμίζοντας επίσης ότι η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 13 ορίζει:

" Πάν πρόσωπον έχει το δικαίωμα να εγκαταλείπει οιαδήποτε χώραν, περιλαμβανομένης και της ιδίας του χώρας και να επανέρχεται εν τη χώρα του ",

Αναγνωρίζοντας ότι η χορήγηση ασύλου από τα Κράτη σε πρόσωπα τα οποία επικαλούνται το άρθρο 14 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου είναι πράξη ειρηνική και ανθρωπιστική, και ως τέτοια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μη φιλική έναντι κάποιου άλλου Κράτους,

Συνιστά όπως τα Κράτη, σεβόμενα τα υπάρχοντα διεθνή όργανα που αφορούν στο άσυλο, στο καθεστώς των προσφύγων και των ανιθαγενών, εμπνέονται στην πολιτική τους για το εδαφικό άσυλο από τις παρακάτω αρχές :

Άρθρο 1.- 1. Το εδαφικό άσυλο χορηγείται από ένα Κράτος, στα πλαίσια άσκησης της εθνικής κυριαρχίας του, σε πρόσωπα τα οποία βάσιμα επικαλούνται το άρθρο 14 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένων και των προσώπων που αγωνίζονται ενάντια στην αποικιοκρατία, και πρέπει να τυγχάνει σεβασμού εκ Μέρους των υπολοίπων Κρατών.

2. Το δικαίωμα αναζήτησης ασύλου και της συνεπαγόμενης προστασίας δεν δύναται να επικαλούνται πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι έχουν διαπράξει έγκλημα κατά της ειρήνης, έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, με την έννοια των διατάξεων διεθνών κειμένων που έχουν υιοθετηθεί για να ρυθμίσουν αυτά τα αδικήματα.

3. Το Κράτος που χορηγεί το άσυλο αξιολογεί τους λόγους που στηρίζεται η σχετική αίτηση.

¹ Απόδοση στην ελληνική: Ύπατη Αρμοστεία ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες – Γραφείο Ελλάδας.

Άρθρο 2.- 1. Με την επιφύλαξη της εθνικής κυριαρχίας των Κρατών και των σκοπών και αρχών των Ηνωμένων Εθνών η διεθνής κοινότητα πρέπει να ενδιαφέρεται για την κατάσταση των προσώπων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 του πρώτου άρθρου.

2. Όταν ένα Κράτος αντιμετωπίζει δυσκολίες στην χορήγηση ασύλου ή στην συνέχιση της παροχής προστασίας που συνεπάγεται η πράξη αυτή, τα Κράτη οφείλουν, μεμονωμένα ή από κοινού, ή με την μεσολάβηση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, να υιοθετήσουν τα αναγκαία μέτρα, με πνεύμα διεθνούς αλληλεγγύης, προκειμένου να ανακουφίσουν το βάρος του Κράτους αυτού.

Άρθρο 3.- 1. Κανένα από τα πρόσωπα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 του πρώτου άρθρου δεν πρέπει να υπόκειται μέτρα όπως η άρνηση εισόδου στα σύνορα ή, αν έχει ήδη εισέλθει στο έδαφος του Κράτους όπου αναζητά άσυλο, δεν πρέπει να εφαρμόζεται σε βάρος του απέλαση ή επαναπροώθηση στα σύνορα εδαφών όπου κινδυνεύει να διωχθεί.

2. Εξαιρέσεις από την εφαρμογή της παραπάνω αρχής επιτρέπονται μόνον για σοβαρούς λόγους εθνικής ασφάλειας ή προκειμένου για την προστασία του πληθυσμού, όπως στην περίπτωση μαζικής άφιξης αιτούντων άσυλο.

3. Αν ένα Κράτος αποφασίσει ότι αιτιολογείται η εξαίρεση από την αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, πρέπει να χορηγήσει στον ενδιαφερόμενο την δυνατότητα, και υπό προϋποθέσεις που κρίνει κατάλληλες, να επιδιώξει άδεια κανονικής εισόδου σε άλλη χώρα είτε χορηγώντας του προσωρινό άσυλο είτε με κάποιον άλλον τρόπο.

Άρθρο 4.- Τα Κράτη που χορηγούν άσυλο πρέπει να απαγορεύουν στα πρόσωπα στα οποία χορηγήθηκε το άσυλο να έχουν δραστηριότητες αντίθετες με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

1631ⁿ Συνάντηση της Ολομέλειας
14.12.1967